

5) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil ministeren tage konsekvensen af den danske regerings modstand mod apartheidstyret og stille forslag til DDLs generalforsamling den 25. marts om at afvikle SAS' rute til Sydafrika?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Tage Kaarsteds læserbrev i Berlingske Tidende den 10. marts 1982.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Må jeg indledningsvis gøre opmærksom på, at fristen for fremsættelse af forslag på DDLs generalforsamling den 25. marts 1982 er overskredet, således at der allerede rent formelt ikke består en mulighed som den i spørgsmålet nævnte.

Men hertil kommer, at jeg i øvrigt ikke ville finde det rigtigt at benytte DDLs generalforsamling til overvejelse og afgørelse af udenrigspolitiske spørgsmål, som et forslag om at afvikle SAS' rute til Sydafrika jo ville falde ind under.

Generelt om beflyvningen af Sydafrika kan jeg oplyse, at regeringen fortsat opretholder sin hidtidige holdning i sagen. Regeringen går som bekendt ind for, at FNs sikkerhedsråd vedtager bindende økonomiske sanktioner, herunder luftfartsboykot, over for Sydafrika i overensstemmelse med FNs pagt. En ensidig SAS-boykot ville ikke få den ønskede virkning, men tværtimod føre til, at SAS' andel i trafikken mellem Skandinavien og Sydafrika ville blive overtaget af andre europæiske luftfartsselskaber samt af South African Airways.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er nok muligt, at den formelle frist er overskredet, men jeg ville også være godt tilfreds, hvis regeringen ville tage initiativ til at fremsætte et lignende forslag på den næste generalforsamling.

Så vil jeg spørge ministeren, om han er enig i, at en afvikling af SAS' rute til Sydafrika vil kunne virke som et pres på apartheidssystemet for at lempe det på linje med den rimeligt effektive sportsboykot, der er af Sydafrika. Jeg vil også gerne spørge ministere-

ren, om han vil tage kontakt til de andre skandinaviske landes regeringer, så regeringerne i samarbejde kan komme frem til eventuelt at afvikle ruten. Jeg vil også gerne spørge ministeren, om han er enig i, at man lige så godt kunne omlægge ruten til f. eks. at gå til Zimbabwe eller til Moçambique, og at der dermed i virkeligheden ikke opstår nogen økonomiske konsekvenser for SAS af, at man ophører med at flyve til Sydafrika.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Jeg tror ikke på, at vi ved at gå ind i et spørgsmål som dette ville være i stand til at lægge et pres på apartheidssystemet. Som jeg sagde i mit svar, mener jeg ikke, det ville hjælpe spor, at vi kom med en ensidig SAS-boykot, det ville simpelt hen bare betyde, at andre luftfartsselskaber så ville komme ind i billedet, og det samme ville også gøre sig gældende, hvis der var tale om en omlægning af ruten.

Med hensyn til, om jeg eller regeringen vil tage kontakt med de andre nordiske lande, vil jeg sige, at regeringen går som bekendt ind for, at FNs sikkerhedsråd vedtager bindende økonomiske sanktioner, herunder luftfartsboykot. Jeg er ikke i øjeblikket vidende om formen for kontakt, men jeg er helt sikker på, at der er kontakt med de andre nordiske lande på dette område.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt henvise til et svar, som udenrigsministeren gav i maj måned 1980 på spørgsmålet, om man kunne komme med eksempler på, hvordan boykotforanstaltninger havde virket, og om de havde været medvirkende til at lempe apartheidreglerne. Svaret lyder:

»Som eksempler herpå kan man bl. a. pege på, at den ret effektive og meget omfattende sportsboykot af Sydafrika har ført til en ophævelse af en række racediskriminerende foranstaltninger inden for sydafrikansk sport «

Så vil jeg gerne spørge ministeren, om han ikke er enig i, at man ved at tage et initiativ koordineret af de skandinaviske lande i en situation, hvor der ikke er en beslutning i sikkerhedsrådet, kan virke som et eksempel for andre europæiske lande, som en begun-